

[Arne Larsen.]

22. februar i år, da hr. Kampmann spurgte ministeren for offentlige arbejder, om man snart kunne forvente, at der blev taget et initiativ. Det var økonomiministeren, der besvarede spørgsmålet og udtrykte sympati for tanken; ministeren sagde, at den havde været til drøftelse i økonomiudvalget og for tiden var til undersøgelse i økonomiministeriet. Der var dog forskellige tekniske og økonomiske spørgsmål, der skulle undersøges og udredes først, og når resultatet af denne udredning forelå, ville der forhåbentlig være et godt grundlag for videre meningsudveksling om dette spørgsmål, sagde ministeren.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han i dag er i stand til at sige noget konkret om, hvordan det står til med disse undersøgelser, og hvor langt man er kommet med udredningen, om man er kommet så langt, at vi eventuelt kan forvente et lovinitiativ på dette område i den næste folketingssamling. Socialistisk folkeparti skulle hilse et sådant lovinitiativ med glæde og tilfredshed, for jeg tror også, det ville få en vis indflydelse på og betydning for postvæsenets økonomi som helhed taget.

I henhold til det foreliggende forslag til ændring af postloven forhøjes brevportoens med 73 mill. kr., pakkeportoens med 16 mill. kr. og portoens for postanvisninger og postopkrævninger osv. med 10 millioner; derudover forhøjes portoens for aviser undtagen dagblade med 10,3 mill. kr. Brevportoens forhøjelse fra 50 øre til 60 øre er der måske ikke så meget at sige til, men det er jo en klækkelig forhøjelse, når man tager i betragtning, at vægtgrænsen sættes ned til 20 g; her har jeg forstået, at det er for at komme i overensstemmelse med de øvrige nordiske landes vægtgrænse på dette område. Men det er interessant at bemærke, at det muligvis for meget skrivende personer vil kunne betale sig fremover at sende deres post som luftpost, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han i forbindelse med de administrative forhøjelser har tænkt på, at luftpostportoens også skal forhøjes.

Ligeledes kunne man spørge: er det rationelt at lave takster, som gør det billigere at sende to breve fremfor et, idet f. eks. et brev på 400 g koster 2 kr., hvor-

imod 2 breve på op til 250 g stykket vil komme til at koste 1 kr. 80 øre.

Et andet problem, som jeg vil rejse, og som jeg synes er meget vigtigt, er spørgsmålet om brevskolernes kommende stilling, som jo vil blive ganske væsentligt svækket, hvis man gennemfører denne portoforhøjelse. Jeg tror, det vil blive et meget stort problem for mange af disse brevskolers økonomi, at den vil medføre en væsentlig fordyrelse af disse brevkursus, hvilket jeg finder uheldigt, og jeg vil spørge, om ikke det vil være muligt på dette område at finde en løsning, som tilgodeser dette efter min mening samfundsgavnligt område.

Til de øvrige takstforhøjelser har jeg i og for sig ikke så mange bemærkninger, men der er dog en væsentlig takstforhøjelse, som jeg finder ikke er særlig velbegrunderet, og som mit parti i alle tilfælde vil tage forbehold over for; det er den portoforhøjelse, som agtes gennemført for aviser — bortset fra dagblade — ugeblade, tidskrifter osv. på 10,3 mill. kr. Jeg forstår, at der er meget, der taler for at holde dagspressen uden for portoforhøjelsen, fordi det er en stor belastning for vor dagspresse at få en væsentlig del af sit oplag postbesørget, og at det kan have en væsentlig indflydelse på dagspressens økonomi, og da vi jo gør og bør gøre meget for at forhindre bladdøden, er det klart, at der må tages et vist hensyn på dette område. Men på den anden side synes jeg, at når man gør så meget for dagspressen, så er dette at diskriminere den øvrige presse, som jo på mange områder har en lige så stor betydning som dagspressen, hvad opinionsdannelse, meningsdannelse, angår; derfor, og da hele spørgsmålet om støtten til pressen jo er under behandling i et udvalg og man altså af den grund ikke har villet gennemføre forhøjelser af portoens for dagblade, så finder jeg, at man i lige så høj grad burde have taget hensyn til den øvrige opinionsdannende presse og ligeledes have holdt denne udenfor.

Jeg finder, at det er en diskriminering af denne presse, og derfor vil mit parti i alle tilfælde foreslå, at disse forhøjelser bortfalder. Der er mange tidsskrifter, fagblade, ugeblade, også politiske ugeblade, som vil